

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้โทรศัพท์มือถือ
ขณะขับรถ

ชื่อผู้เขียน : ร้อยตำรวจเอกวิชัย ณรงค์

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2544

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชาย ศิริสมบูรณ์เวช

ประธานกรรมการ

2. พันตำรวจโท ชาลสินธุ์ จันทร์นา

โทรศัพท์มือถือนับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากไม่ว่าจะเป็นในด้านทางราชการ ธุรกิจหรือภาคเอกชนจัดได้ว่าเป็นเทคโนโลยีที่สำคัญและมีความจำเป็น ในปัจจุบันนี้การติดต่อสื่อสารด้วยโทรศัพท์มือถืออาจเรียกได้ว่าเป็น “สำนักงานหรือที่ทำงานเคลื่อนที่” กว่าໄດ້เพร่านอกจากจะใช้เสียงเป็นสื่อติดต่อถึงกันได้แล้วยังสามารถใช้พกพาตามด้วยไปใช้ในสถานที่ต่าง ๆ ตลอดจนใช้ในyanพานะได้โดยสะดวก จึงเป็นเหตุให้มีการใช้โทรศัพท์มือถือเพิ่มมากขึ้นและดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งหลักเดียวไม่ได้

การใช้โทรศัพท์มือถือพูดคุยในขณะขับรถ อาจทำให้ความสามารถในการขับรถ หรือควบคุมรถไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการขับรถเพียงอย่างเดียวจะต้องใช้สมาร์ทโฟนอยู่แล้ว รถที่วิ่งอยู่บนท้องถนนเป็นจำนวนมากพื้นผิวถนนจะราบรื่นแห้งมีลักษณะไม่เรียบ มีผู้คนสัญจรผ่านไปมาคับคั่ง ประกอบกับผู้ขับขี่เองก็จะต้องพยายามคงสัญญาณจราจรหรือฟังเสียงสัญญาณต่าง ๆ จากภายนอกรถ หากผู้ขับรถจะต้องมาพะวงกับการใช้โทรศัพท์พูดคุยในขณะขับรถอีกย่อมทำให้ความระมัดระวังในด้านต่าง ๆ ของผู้ขับรถเสียไปหรือไม่ดีเท่าที่ควร หรือ อาจไม่สามารถได้ยินเสียงสัญญาณต่าง ๆ จากภายนอกรถได้เพียงพอแก่ความปลอดภัยจึงส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้

จากการศึกษาพบว่า แนวทางการบังคับใช้โตรสัพท์มีอถือในขณะขับรถของประเทศต่าง ๆ มีการออกกฎหมายหรือระเบียบแตกต่างกันไป ซึ่งอาจจำแนกได้เป็นสามแนวทางด้วยกัน คือ

1. สามารถใช้โตรสัพท์มีอถือได้อย่างอิสระและเสรี โดยไม่มีกฎหมายออกมาบังคับใช้
2. ห้ามใช้หรือปุดโตรสัพท์มีอถือขณะขับรถโดยเด็ดขาด และ
3. ใช้โตรสัพท์มีอถือในขณะขับรถได้โดยมีเงื่อนไข

สำหรับประเทศไทยไม่มีการออกกฎหมายหรือระเบียบเพื่อบังคับใช้เกี่ยวกับการใช้โตรสัพท์มีอถือขณะขับรถไว้อย่างชัดเจน มีแต่เพียงพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ที่ถูกนำมาปรับใช้ในปัจจุบัน แต่ก็ไม่มีความชัดเจนหรือครอบคลุมเพียงพอ จึงก่อให้เกิดปัญหาต่อการบังคับใช้หรือแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้วิเคราะห์ถึงประเด็นปัญหาดังกล่าว และเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาร่วมทั้งแนวทางการออกกฎหมายที่เหมาะสมต่อไป